

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 18. Comitia Francofordiæ pro eligendo Cæsare celebrata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67372)

tificatum evelto in Vaticano sedem fi- Sæc. XVII.
 gere meditabatur, ast a Pontifice, & A. C. 1658.
 Panzirolo Cardinale prohibita, publi-
 cis privatisque negotiis & procurandis
 gratiis ac beneficiis tam importune sese
 ingessit, ut Pontifex, arrogans hujus
 fœminæ imperium exosus, eidem in-
 hiberet, ne deinceps Regimini sese im-
 misceret, nec coram Papa compareret,
 aut cubilis Pontificii fores adiret. Tan-
 dem Alexandri VII. Pontificis jussu
 Roma excedens, Urbevatum secessit,
 ubi hoc anno peste extincta est, relicto
 suarum facultatum hærede Camilo
 Principe Pamphilio Filio suo.

§. XVIII.

*Comitia Francofordiæ pro eligendo
 Cæsare celebrata.*

Vivente adhuc Ferdinando Cæsare Priorat. vit.
 Imperii Principum Delegati par- Leopold. 1. 2.
 tim Catholici, partim Protestantes Con- tom. 1.
 ventum Francofordiæ celebrabant, de Tuld. Hist.
 iis articulis, qui in comitiis Ratisbo- Europ.
 nensibus componi haud poterant, de- p. 182. l. 8.
 liberaturi. Allato autem nuntio de Latomi re-
 Cæsaris obitu suspensis ceteris negotiis lat. Hist.
 ibidem de Romanorum Regis electione Barre hist.
 toto studio agebatur, indictis ad diem d' All. t. 9.
 decimam quartam Augusti Imperii co-
 mitiis. Jam anno priori die decima

Gg 3 septi-

sæc. XVII. septima Augusti Joannes Philippus de
A. C. 1658. Schonborn Moguntinus Archiepiscopus
 atque Elector Francofordiam solemn
 pompa ingressus erat, quem biduo post
 Antonius Grandimontius & Hugo de
 Lionne Galliarum Regis Oratores se
 quebantur. Præprimis vero summus
 Pontifex de Sedis Apostolicæ ac fidei
 Catholicæ incremento sollicitus, Leo
 poldum Hungariæ Regem Cæsareo dis
 demate decorari, summopere exopta
 bat, hancque in rem Josephum Sancti
 licium, qui tum Colonia Pontificium
 agebat Nuntium, ad Conventum Fran
 cofordiensem decernebat, eique literas
 ad Electores Ecclesiasticos, in præsentiam
 Regis favorem tradebat. Igitur Sancti
 felicius die octava Maji Colonia Mo
 guntiam profectus, dissidium de con
 nandi Cæsaris jure inter Moguntinum
 & Coloniensem Electores exortum com
 posuit, inde vero ad Trevirensium Electro
 rum aliosque contendens, omnes quidem
 Austriacæ Domui propitios invenere
 quosdam vero magis Leopoldo Guiliel
 mo Archiduci ac defuncti Cæsaris Fran
 tri, alios vero Ferdinando Mariae Ele
 ctori Bavaro favere comperit, impe
 lentibus Franciæ Legatis, qui Mons
 chium profecti Bavarum non modo ad
 Austriacis partibus avellere, sed etiam
 promissis annue tribus Thaleorum Im
 perialium

perialium millionibus ac militum sup-
 petiis ad acceptandam Imperii coro-
 nam persuadere nitebantur. Sollicita-
 bat insuper Comes Vagnius a Franciæ
 Rege missus Maximilianum Henricum
 Electorem Colonensem, ut Bavaro
 suum daret suffragium, excluso Leo-
 poldo Archiduce. Interim Sanfelicius
 jussu Pontificis Principes Rhenanos, ac
 præcipue Neoburgensem Ducem ad
 conciliandam pacem Gallos inter &
 Hispanos vehementer hortabatur, ne
 Protestantes horum dissidia in rem suam
 vertentes, bellum in Germania denuo
 accenderent, oppressisque Catholicis
 Turcas ad invadendam Hungariam in-
 citarent. Tandem die vigesima nona
 Januarii Leopoldus Bohemiæ & Hun-
 garix Rex Praga discessurus, Pena-
 randam Comitem Hispaniæ Regis Le-
 gatam, qui anno priori die decima
 septima Octobris Pragam venerat, ad
 Francofordiensem Conventum præmi-
 sit, qui etiam decima quarta Martii,
 & quinta post die ipsemet Leopoldus
 hanc urbem ingressi sunt, quos ipse e-
 tiam Papæ Nuntius, sine omni tamen
 pompa sequebatur. Hunc ceteris pri-
 mi salutabant Franciæ Oratores, ob
 infractam pacem Westphalicam de Au-
 striaca Domo vehementer questi: Hor-
 tabantur etiam Papæ Nuntium, ut

Sæc. XVII.
 A. C. 1658.

Sæc. XVII. cunctos Imperii Electores, ne Cæsari
 A. C. 1658. electionem hæreditariam reddi permis-
 terent, admoneret, simulque Papa
 eo inclinaret, ut pacis arbiter Gallor
 inter & Hispanos esse velit, priusquam
 ad Imperatoris electionem procedere-
 tur. Eapropter Alexander VII. Papa
 quamvis Gallorum, & præcipue Ma-
 rini Cardinalis pollicitationibus parum
 fideret, clam tamen Nuntio suo de pro-
 agendi facultatem concessit. Placuit
 etiam idem consilium tribus Eccl-
 siasticis Electoribus, qui, postquam
 Leopoldum Archiducem ex literis Vene-
 na die vigesima septima Junii ad Pils-
 stenbergium Comitem datis ab ac-
 ptanda Imperiali dignitate alienum
 compererant, in Leopoldum Hungaricæ
 Regem propendere videbantur, præ-
 primis tamen de pace agi petebant.
 hancque in rem die quarta Maji
 Franciæ Regem has dederunt literas.
 Quanto universus Christianorum orbis
 eo, quod Regiæ dignitati & Majestati
 stræ cum Catholico Rege nunc a 23. annis
 continuis, in diversis Europæ partibus
 acerrimum intercedit bellum, dolore & l-
 lesia afficiatur, id ex eo liquide patet, quod
 dum hæc duce potentissimæ Coronæ inter
 dimicant, viresque collidunt, commo-
 Christiani nominis hostis terra marisque
 liena invadit, & prædam devorat,

unquam tempore recuperabilem, unde merito timendum est, ne taliter inescatus, cum summo Christianitatis periculo magis magisque evagetur; cum igitur a felici affectu pacis Gallo - Hispanicæ non tantum S. Rom. Imperii, sed & totius Christianæ reipublicæ salus, incolumitas & pax, ejusque certa securitas dependere videatur, resque ipsa tam Monasterii, quam Romæ & Madriti per amicos consanguineorum Regum tractata, fere ad finem usque promotâ dicatur, & volentibus excelsis, heroicisque utriusque Regis ad pacem inclinatis animis, quod reliquum est facile superare possit; rogamus dignitatem & Majestatem vestram, quam studiosissime, ut pro ea, quam semper testata est, erga pacem propensione illam cum Catholico Rege celerrime ad finem deducere velit, eoque laudatissimo factio immortalis sui nominis gloriam magis, magisque stabilire, nosque & omnes S. Rom. Imperii Principes & status ad perpetuam gratitudinem sibi devincire, quam studiis & officiis paratissimis semper contestari non intermitteremus; eumque Regiæ dignitati, & Majestati vestræ omnem Regiam prosperitatem ex animo apprecamur. Quoniam vero Papæ Nuntius hac negotiatione electionem longius protrahi prospiceret, Papam quidem ad conciliandam pacem longe propensissimum esse profitebatur, eum tamen vereri ajebat,

Sæc. XVII.
A. C. 1658.

Sæc. XVII. ne Electores & Principes Protestantes
 A. C. 1658. Imperium sine capite veluti monstrum
 tamdiu fuisse relictum, summo Pontifici imputarent; attamen ne ipsi quidem Hispani pacis negotium electioni præponi volebant, Gallisque Bavarum ad acceptandum Imperium inclinare desperantibus, Elector Moguntinus & Mayerbergo & Patre Saria Dominico Archiepiscopo Traniensi persuasus, declarabat, præprimis de eligendo Imperatore, postea de jungendis Regum dextris agendum esse; ipse etiam Elector Brandenburgicus datis ad Collegium Electorale literis die undecima Maji Suecos in Poloniam irrupisse, propterea Imperatoris Electionem maturandam hortabatur; Favere etiam incæperat idem Brandenburgic. Leopoldo Hungariæ Regi, eo quod hic non modo Imperii quietem procurare, sed etiam Christianum Orbem a Turcis in Hungariam & Transilvaniam irrumpere perantibus solus ipse jamjam armatus de Suecis in Polonia victor liberare videret. Die autem secunda Maji Benckavius Sueciæ Legatus literas ad Cosmum ventum miserat, in quibus Regis nomine animo prorsus hostili in Domina Austriacam acerrime invehebatur. „Quid, inquiebat, validius est pace „Westphalica, & Norimbergensis „Ratis

„Ratisbonensis Conventus decretis ab **Sæc. XVII.**
 „Imperatore totoque Imperio confirma- **A. C. 1658.**
 „tis, hæc tamen omnia Domus
 „Austriaca hinc bello, illinc vetitis
 „auxiliis Polono, Danoque suppedita-
 „tis, evertit, ubique etiam hostilibus
 „ausibus profanavit, infirmavitque:
 „pensate, quo proposito Hungariæ Rex,
 „ut paci septentrionali mora injecere-
 „tur, suis mandata dederit Pomera-
 „niam invadendi: si hoc audet eo tem-
 „pore, quo velut Imperij Candidatus
 „huc venit, quid non audaciæ sibi arro-
 „gabit, si potentiam auctoritatemque
 „Romani Cæsaris adeptus fuerit? Petit
 „igitur Rex meus, ut si ex familia Au-
 „striaca Imperator sit eligendus, præ-
 „missis provideatur, ut ad pacis & im-
 „perii securitatem, & Galli Suecique
 „Regis satisfactionem certum quid con-
 „cludatur, priusquam Germanici Re-
 „gni summa potestas huic Domui com-
 „mittatur, ut pax Westphalica sevetur
 „illibata, & debiti Austriacæ potentiae
 „limites præfigantur.„ Haud modera-
 „tiore calamo Carolus Rex ex Gote-
 „burgo & Nensburgo iteratas literas ad
 „congregatos Principes dedit, Leopoldum
 „incusans, quod posthabita fidei
 „pacisque reverentia externos Reges ad
 „bella contra Suecos incitarit, petit
 „ergo, ut exclusa Domo Austriaca Ca-
 „put

Sæc. XVII. „put Constitutionibus Imperii, publicatæ
 A. C. 1658. „pacis legibus alligandum constituerent,
 „quo florentissimi membra Imperii deinceps
 „conquiescere possint. Ceterum Suedici
 Legati convitia postmodum publicè
 scripta confutata fuere. „

§. XIX.

Actum de Capitulatione Cæsareæ.

*Priorat.
 Script. con-
 tenuit. in
 Lib. II.
 pag. 23.*

Sub idem tempus agebatur de condi-
 ciendo electionis instrumento, que
 vulgo capitulatio vocatur, cui Gallii
 Suedicis juncti inseri petebant, ut Res
 Romanorum proxime eligendus a
 vandis in Hispano Belgio vel Italia Ca-
 tholicis abstineret, & pacem Westpha-
 licam pro sanctione Pragmatica habe-
 ret, cunctaque adversus eam acta tan-
 quam nulla declararet. Obstitit Gal-
 lorum postulatis Papæ Nuntius, qui
 ut causam Dei & Ecclesiæ tueretur
 eorum in se odium concitare non ves-
 batur, sed die trigesimo Junii adversus
 omnia Sacræ Sedi & Ecclesiæ nociva
 reclamabat, divulgato hoc scripto:

„Ego Josephus San - Felicius Ab-
 „chiepiscopus Consentinus, & Nuntius
 „cius Apostolicus, omnibus & singulis
 „notum facio mea publicatione capitu-
 „lationis Regis Romanorum Ferdinandi
 „nandi IV. gloriosæ memoriæ An. 1654